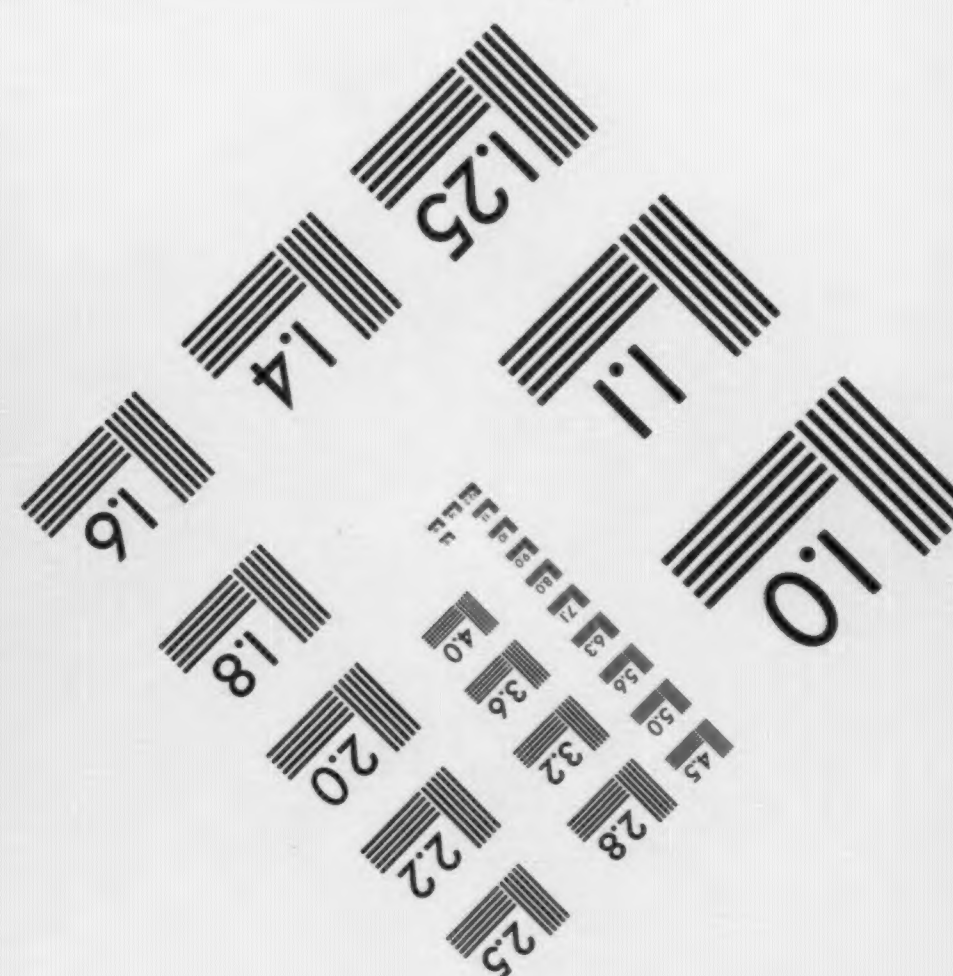
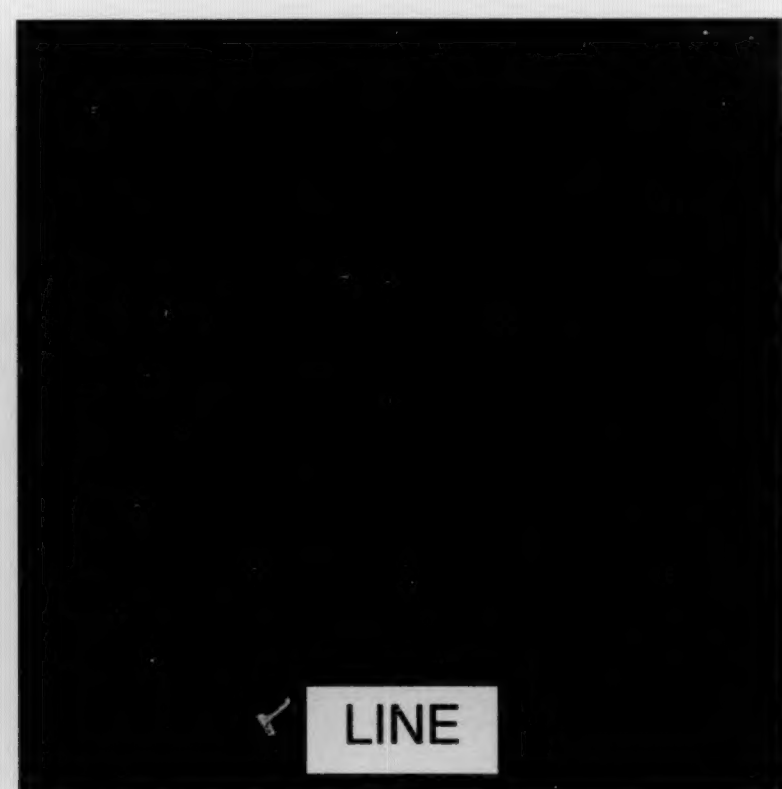
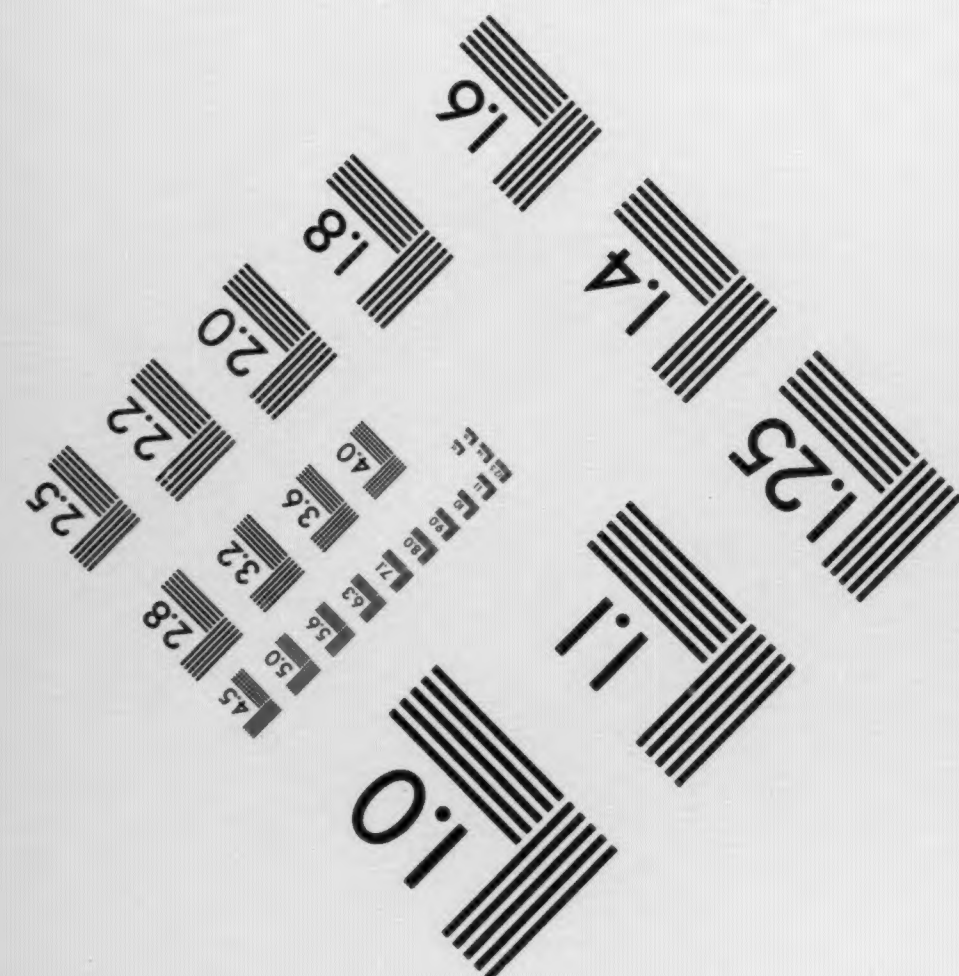
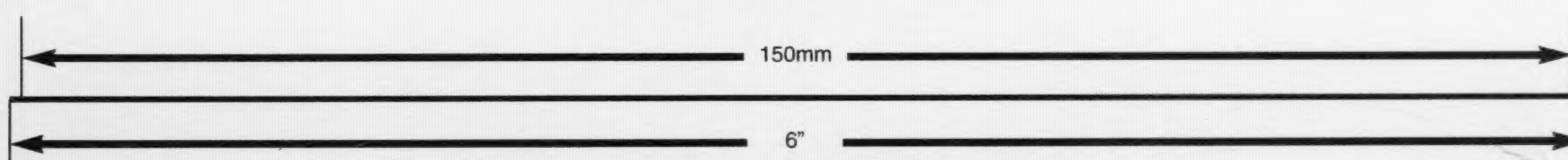
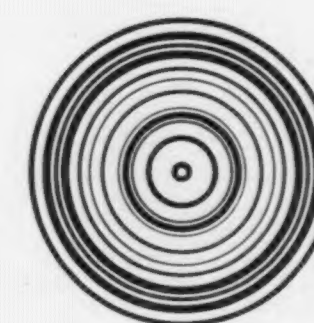
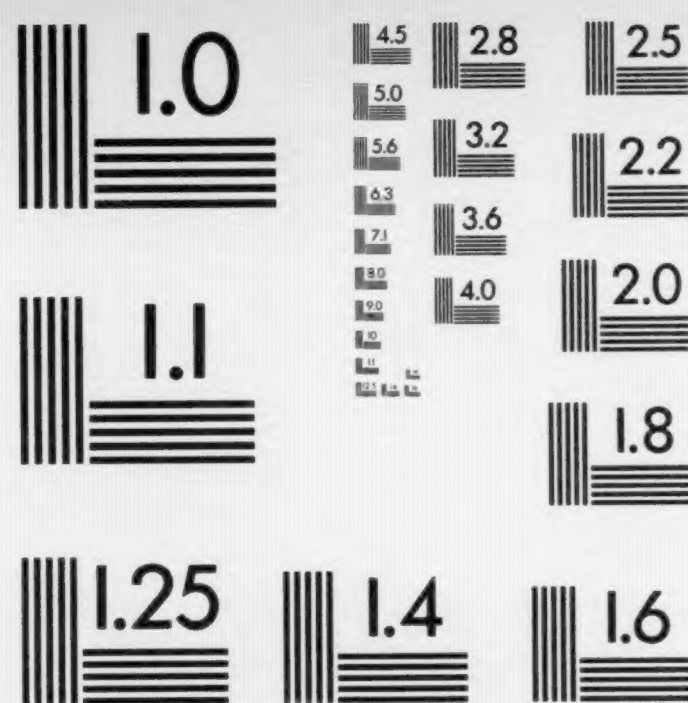
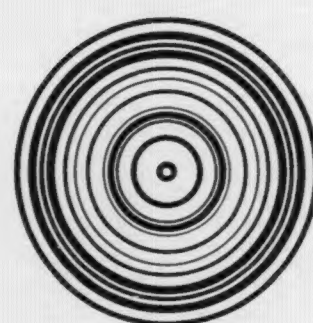
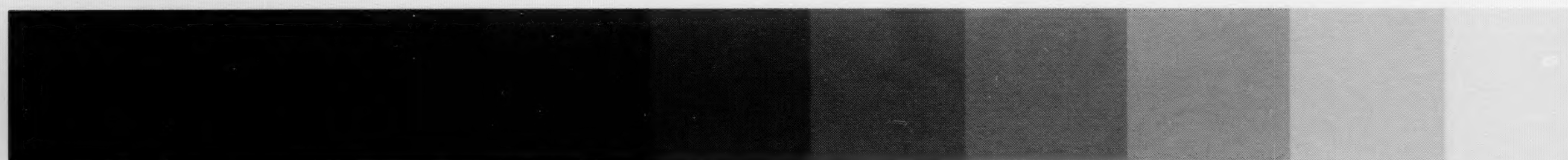
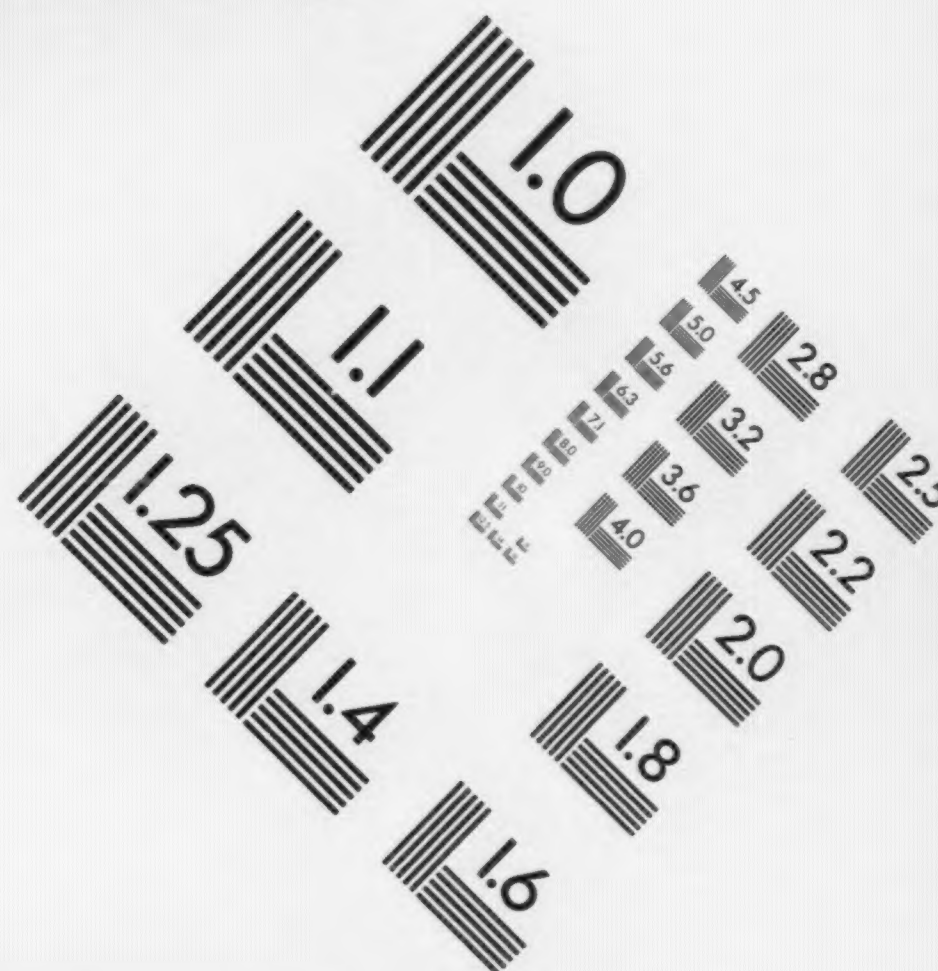
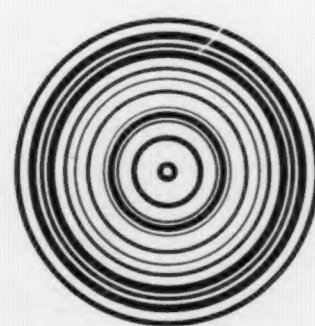
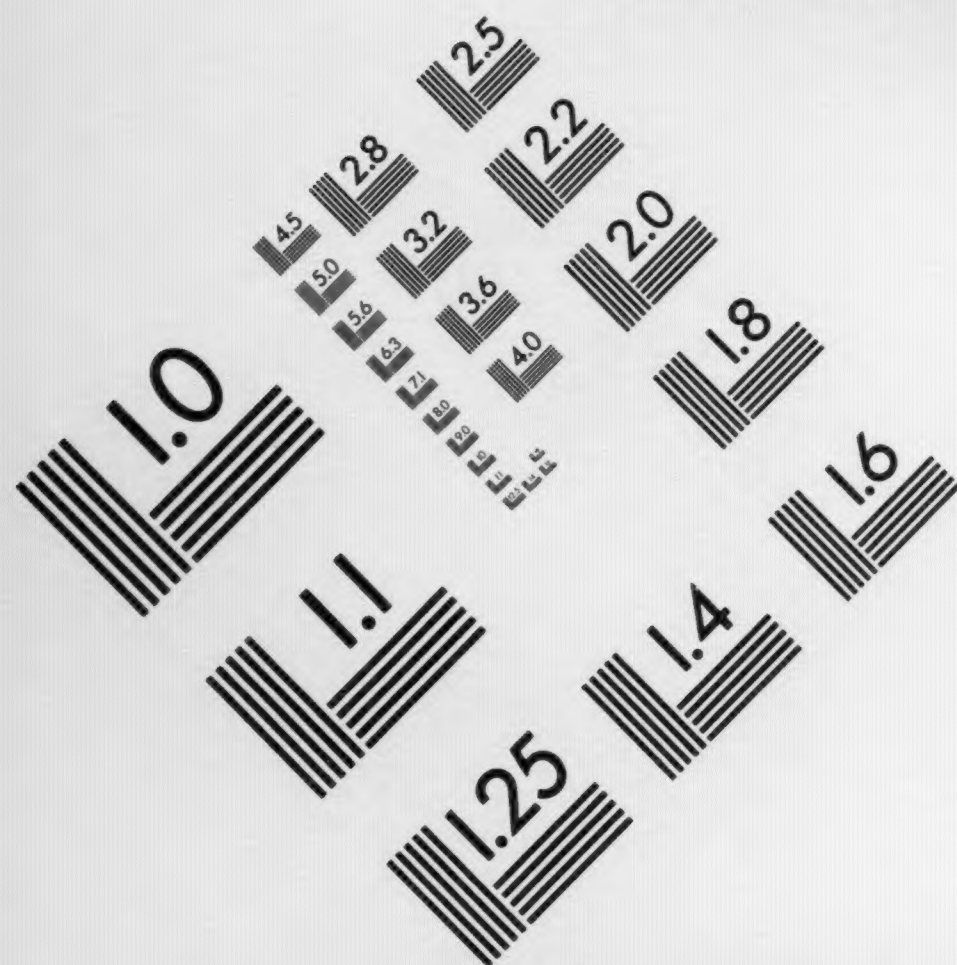

START

CONTROL TEST TARGET for Kodak Quality Monitoring

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww

Note: This target is intended for routine quality control checking and uniformity.

It is not to be used for certification of meeting any ANSI or ISO Standards for image quality requirements.

Note: To record background density, use a blank sheet of white paper.

A-2289 CAT 800 7403 Rev. 2/00 @ Eastman Kodak Company, 2000 Printed in U.S.A.

Document Imaging
EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, New York 14650
1-800-232-8811

DOCUMENT
IMAGING

25% COTTON CONTENT

Permalife

Microfilmed 2004
By the
Center for Jewish History

For
YIVO Institute
For Jewish Research

NEW YORK, NY

Reproduction may not be made
without permission.

YIDDISH
DRAMA

PRESERVATION
PROJECT

YIVO
LIBRARY

REEL

Y-20004-1880.4

Palme, S.

**In holem land: a kinder
shpil: in tsvey akten.**

London, 1923.

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET
YIVO INSTITUTE FOR JEWISH RESEARCH

Master negative Storage Number Y-2004-1880.4

Palme, S., 1891-1952.

In holem land : a kinder shpil : in tsvey akten.

London : Aroysgegebn fun der Yidisher radikaler shule, arbeter ring, brantsh
num. 3, 1923.

16 p. : port. ; 23 cm.

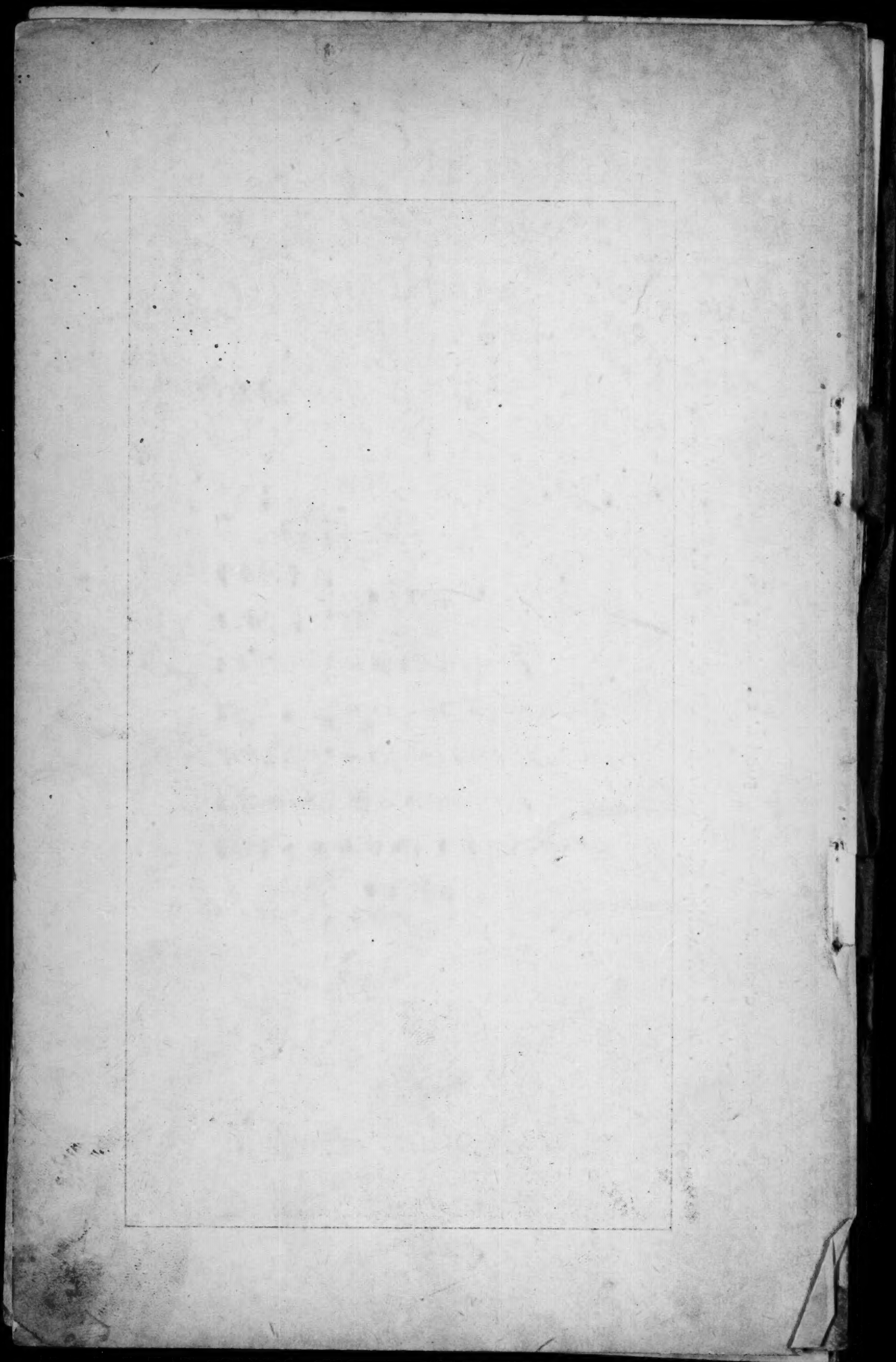
1. Children's plays, Yiddish.--lcsh
I. Great Britain-England-London

ID: NXYH02-B2124
CALL #: 106173

CC: 9114 DCF: [HBR]

Reduction ratio

X 10.0

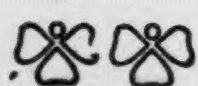

20/09/2021

א קינדער שפיל

(אין צוויי אקטען)

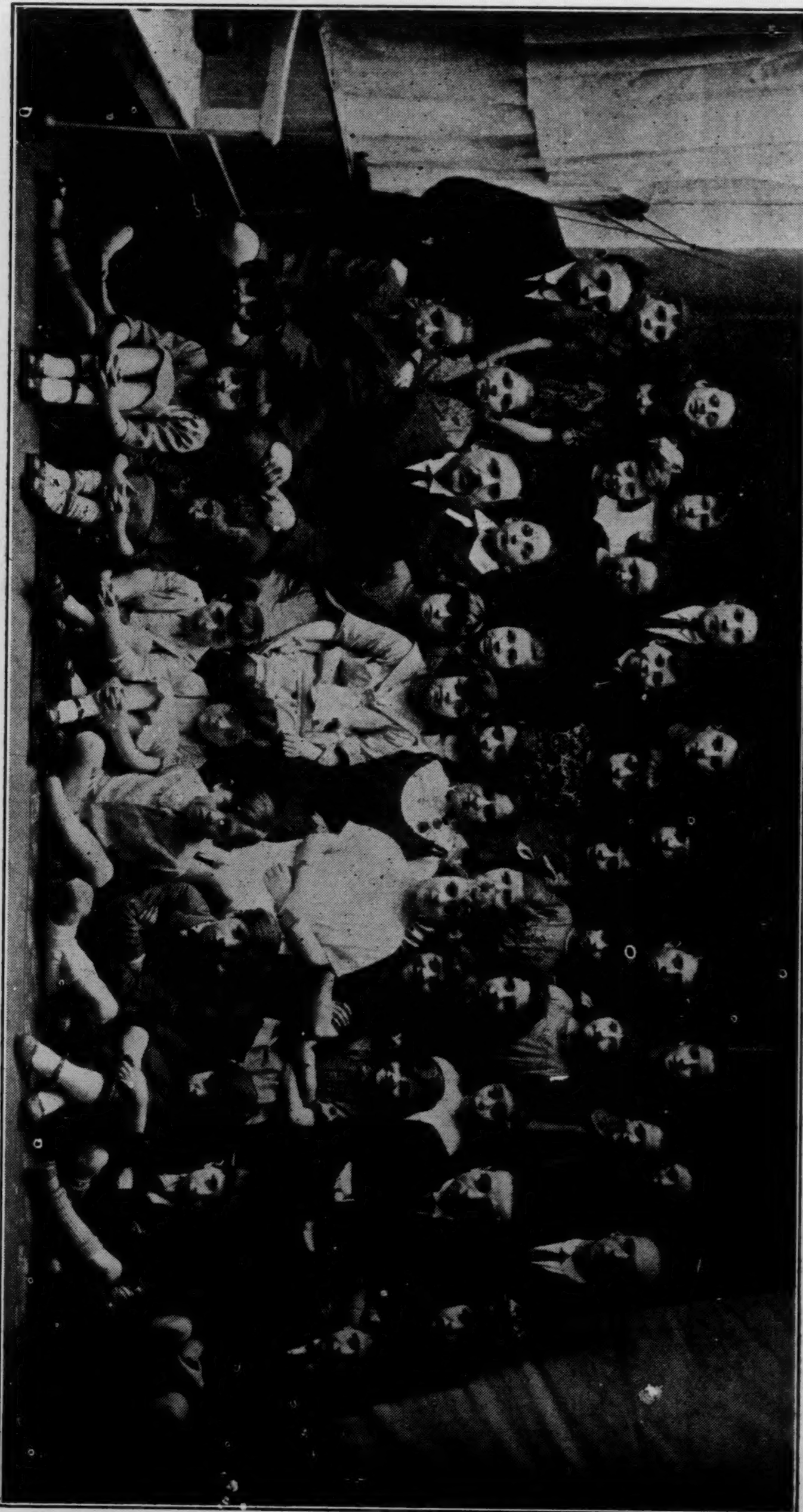
פון ם. פאלמע.

ארויסגעגעבן פון דער יידישער ראדיקאלער שולע, ארבעטער רינג,
בראנש נומ. 3.

1923 ל'אדר א'

„ארב. פֿריינד“ ט.י.י. דרוקעריי, 163 דושובילי סט., א.

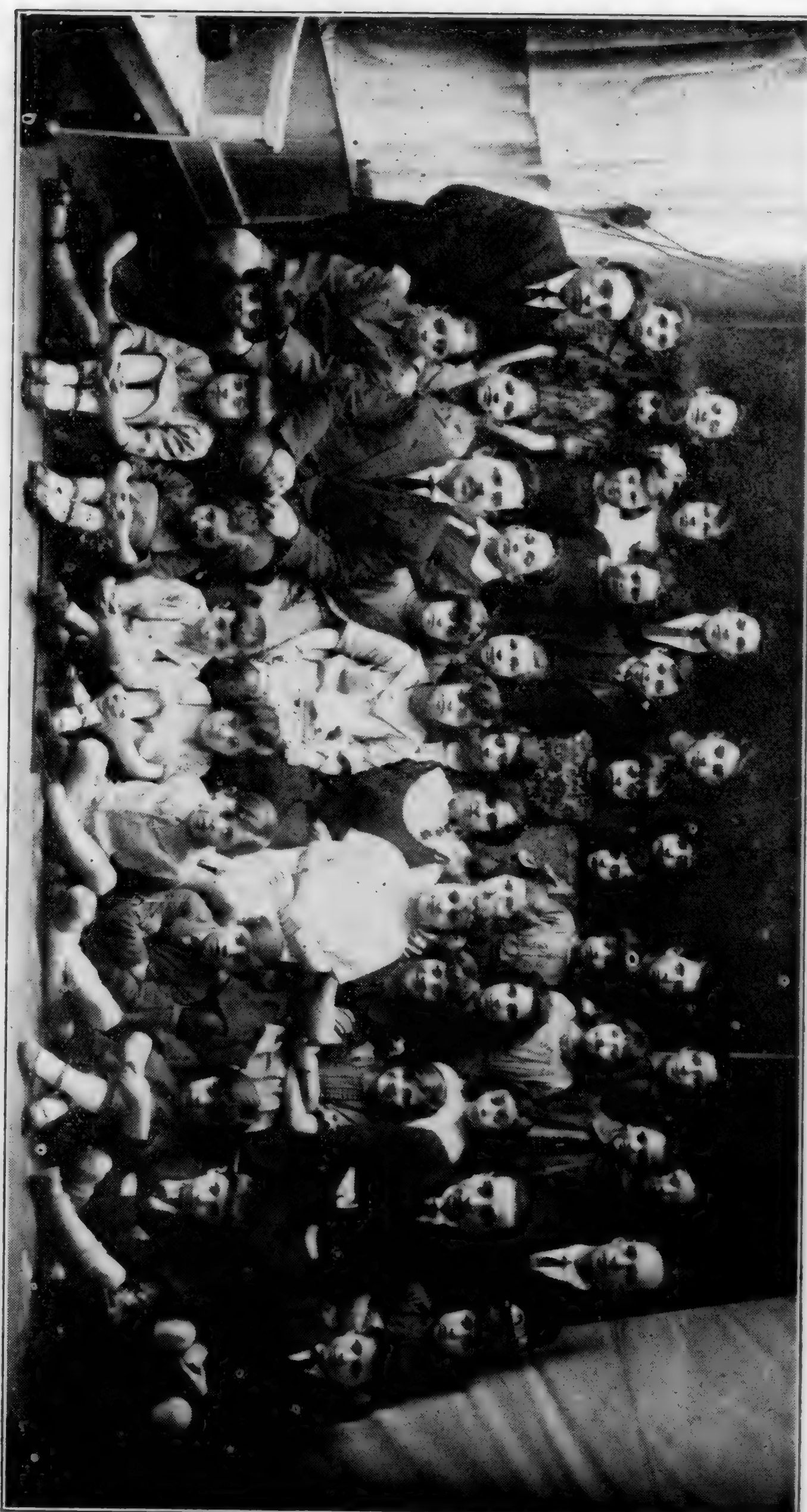

ידיעת ראדקאלע שולע, ארבעטער רינג נומ. 8 בראנטש, לאנדאן.
וו. קרעטער.
פרייליך, באראקאוויטש.
מ. פאלבע.
מ. ראטנארט.
קריגער.
מ. ראטנארט.

11/10/10

1923 1923

„ארב. פריינד“ מ.י. דרוקעריי, 163 דושובילי סט., א.

ידיעת ראדקאלע שולע, ארבעצער דער נרנ. 8 דערמער, לערער.
 ר. קענער, פרייער, באלאגערער, קאמער, קאמער, קאמער.

ערשטער אקט.

סצענע.

א לידיג שטיק ארט אין וואלד נעבן א טייכעלע. דא און דארט בוימער און קוסטן אונ-
טער וועלכע עס רוען וואלד-נימפן. פון ווייטנס מערקן זיך הייזאלאך.

ערשיינונג.

מוזיק הויבט אן שפילן די מעלאדיע פון קאראהאד. איינציקווייז הויבן זיך די נימפן.
אויף שטעלן זיך אין ראד. (טאנצן און זינגען):

אין קאראהאד, אין קאראהאד, אין קאראהאד,
רונד און ראנד אין קאראהאד, אין קאראהאד;
פלעכטן מיר זיך קראנצן אויס, אין קאראהאד,
אין קאראהאד;
זינגען מיר זיך ליד נאך ליד,
פלעכטן מיר זיך קראנצן נאך קראנצן,
שיינקן מיר דאס ליד און קראנצן
דעם אונטערקאנצן פון גאלדן זון
אין קאראהאד,
אין קאראהאד.

טאנצענדיק פארשווינדן זיי צווישן די בוימער. מוזיק האלט אין שפילן גאנץ
שטיל. ס'ערשיינען שרייטאלאך מיט העמערלאך אין די הענט נעמען זיך
אין ראד און זינגען:

לעבן מיר זיך אייניק דא אין וואלד אליין,
הייבן מיר די העמערלאך אראפ ארויף,
לאכן אלע בא-כא הויך אין קאראהאד
אין קאראהאד;
זינגען מיר זיך ליד נאך ליד
אין קאראהאד, אין קאראהאד;
בויזען מיר זיך הייזאלאך,

שפילער:

משה'לע {
מאמעלע { צוויי ברידערלאך

וואלד-נייסט — אין בלעטער פארמוצט.

וואלד-נימפן — מיט בלומען און גרינס פארמוצט.

שרייטאלאך — מיט לאנגע בערד און שקארמיצאלאך.

טאג — — — אין גאלדן פארב געצירט.

נאכט — — — אין שונקל בלויז קלייד מיט ווייסע

שמערענלאך.

לעבן מיר ווי ברידערלאך,
אין קארהאד,
אין קארהאד.

מוזיק שטילט איין. אלע זעצן זיך אין ראד. לעגן העמעללאך אויף דרערד
אזעק. שמוסן ווי.

ערשטעם שריימעלע:
מיר זיינען פריילאך היינט...
אין גרינעם וואלד דעם פרישן איז שמענדיג פריילאך;
אין שמאם איז שמויב פארהאן,
דארט איז קוים פארהאן,
דארטן זינגט זיך נים —
אזוי האט דער וואלד גייסט דערציילט.

אלע: כא-כא-כא,
דארט איז שמויב פארהאן,
דארט איז קוים פארהאן.
צווייטעם וואלד שריימעלע:
איך האב נישט ליב די שמאם,
אין שמאם איז פוילקייט דארט פארהאן,
אין שמאם איז מרויעריק און ווילד.

דריטעם שריימעלע:
אבער זיי די גרויסע זיינען שמארק,
זיי די גרויסע זיינען קלונ.

צווייטעם שריימעלע:
שמארקע דארטן שלאגן זיך,
בלומן זיך,
קלונע דארטן נארן זיך,
האסן זיך;
כ'האב נישט ליב די שמאם,
דארט איז שמויב פארהאן,
דארט איז קוים פארהאן.

ערשטעם שריימעלע:
מיר זיינען קליין,
מיר זיינען קליין.

צווייטעם שריימעלע:
מיר זיינען קליינע — פרייע דאך,
מיר זיינען נאריש—נארן נישט;
מיר זיינען פרייע
זינגען מיר,
מאנצן מיר,
שטיפן מיר,
לאכן מיר,

אלע: כא-כא-כא,
לאכן מיר,
לאכן מיר.

(אלע בלייבן פארזארגט)

דריטעם שריימעלע:
און וואס ברידערלאך, פארמראכט?
אה...איך ווייס—
אונז פאלט א פירער פריינד.

אלע: וואו איז ער וואו?
וואו איז ער וואו?
דער פירער פריינד!

פערטעם שריימעלע:
א פלאן א גומער, שטילער ווייט:
(אלע בויען זיך איין):

יערן טאג ווען זון פארגייט
הערט זיך ווייט א שטיל געזאנג,
הערט זיך ווייט א ליב געזאנג,
פון נימפן דארט,
אין טיפקייט וואו;
שטילט עס איין מיט טאג צו גלייך,
און מארגן ווידער קומט דאס ליד,
פון ערגעץ ווייט. —

דאס צווייטע ליד איז זיסער דאך.
דאכט זיך עמיץ זינגט פאר אונז
דאכט זיך עמיץ קומט צו אונז.

אלע: וואו איז ער וואו,

וואו איז ער וואו,

דער וינגער דאָרט.

פֿיפֿטעם שרייטעלע:

צעניסמ דאָס ליד זיך ווייט און לאַנג,

קומען מענער נאָנט צו אונז,

ווען זון פֿאַרגייט,

און יעדן מאָג

ווען מאָג פֿאַרגייט.

אלע: שששש...

(ס'הערט זיך משה'לעס געזאָגט אין דער שטיל).

פֿערטעם שרייטעלע:

דאָרטן וינגט זיך ווער פֿון שמאָט...

זוכט ער עפעס וואָס אין וואָלד?

זוכט ער עפעס וואָס ביי אונז?

אלע: זוכט ער עפעס וואָס אין וואָלד?

זוכט ער עפעס וואָס ביי אונז?

צווייטעם שרייטעלע:

(אין כעס)

א מענטש פֿון שמאָט!?

איך האָב נישט ליב דעם גרויסן מענטש,

ער קומט פֿון שמאָט און קומט מיט שטויב,

שמערט די רוס פֿון חלום לאַנד.

פֿערטעם שרייטעלע:

מעג דאָס ויין א מענטש פֿון שמאָט,

מעג דאָס ויין א מענטש פֿון וואָלד,

וינגער וויינען שמענדיג ליב,

מוזיק קלאַנגען וויינען זיס,

וויינען שוין;

קלייבן קלאַנגען זיך אויף שניר

ווי פֿעראַלאַד,

לעבט דאָן אויף א דוסט צום ליד,

וינגען מיר—

מעג דאָס ויין א מענטש פֿון שמאָט.

אלע: שיינע לידער וויינען ליב,

מוזיק קלאַנגען וויינען זיס,

וינגער וויינען שמענדיג ליב,

מעג דאָס ויין א מענטש פֿון שמאָט,

פֿיפֿטעם שרייטעלע:

ווייט זשע גרייט איר ברידער דאָ,

ווייט זשע רואיג שמילער ווייט,

פֿאַנגען וועלן מיר אים היינט,

בלייבט ער דאָ מיט אונז אין וואָלד,

וינגענדיג מיט אונז דאָס ליד

מרא לא לא,

מרא לא לא.

זעקסטעם שרייטעלע:

ער קומט צו אונז.

אלע: שששא, שששא, שששא.

ער וינגט צו אונז.

זעקסטעם שרייטעלע:

ער בלייבט מיט אונז.

אלע: שששש...

צווייטעם שרייטעלע:

גרויסע מענטשן בלייבען נישט אין וואָלד,

גרויסע מענטשן ציט אין שמאָט,

אין שמאָט פֿון קוים,

אין מוסל שמאָט.

פֿיפֿטעם שרייטעלע:

וינגען וועט דער מענטש פֿון שמאָט,

מיט וילבער קלאַנג,

וינגען וועט דער מענטש פֿון שמאָט,

מיט גאָלדן קלאַנג,

גאָלד און וילבער קלאַנג.

אלע: ביי אונז אין וואָלד איז לעבן פֿריי,

ביי אונז אין וואָלד איז לעבן ניי,

נישט קיין צוואַנג,

און נישט קיין האָס,

אלע ברידערלאך מיר זיין.
דריטעם שרייטעלע:

זייט זשע גרייט ער קומט צו אונז,
דאכט זיך דארטן גייט זיך ווער,
איך הער א שטילן בלעמער רויש,
ברעכט זיך וואו א דארער צווייג,
שששש...

באהאלט זיך דא,
באהאלט זיך דארט.

(פון ווייטנס קומט דער געזאנג; שטילט איין און הויכט ווידער אן).

פערטעם שרייטעלע:

דאס ליר איז פארביק.
אדע: רויזן פארב.

פילטעם שרייטעלע:

א פרילינג ליר,
מיט מארגן טוי.

אלע: לעבן ניי

מיט מארגן טוי
שששש...

פילטעם שרייטעלע:

גייט זיך דא,

און גייט זיך דארט.

(אלע צוגייען זיך, באהאלטן זיך דא און דארט אין הייזאלאך. ס'ערשיינט

משה'לע זינגענדיג)

משה'לע: זיך איך ברומען

זיך זיי אום,

רייט איך בלומען

וואו איך קום;

פלעכט איך קראנצן

פלעכט זיי אויס,

שיינק די קראנצן

קליין און גרויס.

שיינע בלומען

זיך איך אום,

רייט איך ברומען
וואו איך קום,

(זעצט זיך רעדט)

איז קיינער דא נישטא?

האט מיר קיינער נישט געהערט,

ליכט נישט קיינער מיין געזאנג;

וועל איך גיין צוריק אין שטאט.

(זינגט אין דער שטיל פאר זיך).

זיך איך שיינקייט

זיך זיי אום,

רייט איך בלומען

וואו איך קום.

(ברייט פאר זיך די מעלאדיע. לאנגזאם לעגט ער זיך אום, שלאפט איין.

ערשיינט די נאכט פון לינקס, באגעגנט זיך מיט טאג פון רעכטס).

נאכט:

גיי זיך טאג איצט, גיי זיך ניי,

שוועב אין חלום לאנד פון גאלד געוועב,

איך בין די ברויע נאכט מיט בלויע שיינ

קום פון חלום לאנד א הער צו גיין.

טאג פארשווינד. נאכט שטייט פון ווייטנס און פלעכט מיט זיינע פליגלען; ווערט די

ליכטיגקייט אלץ בלויזער בלוי, בלאזט א ווינטעלע א קילס. הויכט מוזיק שפילן צום

קוואל קומען אריין נימפן אין א שורה טאנצענדיג און זינגענדיג, טאנצן זיי צוריק ארויס.

מאנצן,

מאנצן צו דעם קוואל דארט

שעפן דאס וואסער,

פרינקען דאס וואסער,

פון דעם פרישן קוואל (ביו)

אלע זינגענדיגע קינדער מאנצן,

אויף די קעפאלאך, די ברומען קראנצן,

און קריגאלאך וואסער

פרישינקע וואסער,

פון דעם ליבן קוואל,

פון דעם ליבן קוואל.

פארהאנג.

צווייטער אקט.

ערשטעם בילד.

ערשיינונג

דאָס זעלבע אָרט ווי אין ערשטן אקט משה'לע ליגט נאָך אלץ ביים בוים און שלאָפֿט.
קומט דער מאָג פֿון וואו צו גיין שטעלט זיך אָפֿ ביים קאָפּ פֿון משה'לע רעדט:
מאָג:

וואַכושע אויף דער מאָג איז דאָ

וואַכושע אויף צום מאָרגן ליד (אָפֿ).

משה'לע כאַפּט זיך אויף, ווישט די אויגן אויס; לאַכט וואו ווער, הערט
זיך משה'לע צו; ווערט געלעכטער שטארקער נאָך, קומען שרייטאלאך צו
געהן בלייבן שטעהן זיי שווייגנדיג.

משה'לע:

ווער זייט איר דאָ?

וואָס לאַכט איר דאָ?

אלע: מיר זיינען שרייטאלאך פֿון וואַלד,

און דו אַ פֿריינד ביי אונז.

ערשטער: דו בלייבסט אַ פֿריינד אין וואַלד ביי אונז.

צווייטער: וואַזשע זיצסטו דאָ אין וואַלד?

משה'לע: איך וויל די שיינקייט דאָ אין וואַלד.

אלע: (זינגען.)

אינגעלע זאָג מיר ווער ביזטו

פֿון וואַן' ביזטו געקומען?

פֿארוואָס ביזטו אזוי פֿארטראַכט

פֿון וואַן' האָסטו זיך גענומען?

משה'לע:

איך בין געקומען פֿון אַ ווייט,

משה'לע איז מיין נאָמען,

איך גיי וואַלד איין, איך גיי וואַלד אויס,

זוכן שיינע ברומען.

אלע:

משה'לע זאָג מיר וואו האָסטו

געלאָזן מאַמע מאַמען?

און וואו איז זייערע נעסט געבויט

וואו וואוינען זיי צוזאַמען?

משה'לע:

גאָנץ ווייט אַ וועק אין טיפֿער ווייט

דורך בערגער שטעט און ים'ען,

שטייט אַ שטיבעלע אָט אזא,

געבויט פֿון מאַמע מאַמען.

אלע: און וואַזשע בלאַנזשעסט דו אַרום

וואָס זוכטו אלץ נאָך גערן?

מיר וועלן דיר ווייזען וואו אַ וועג

מיר וועלן זיך גיט אָפקערן.

משה'לע:

איך וויל די שיינקייט פֿון דער וועלט

זי זאָל מיין טייערסטע ווערן,

לידער שמילע זינג איך איר

איך זינג זיי שמענדיג גערן.

אלע: שיינקייט משה'לע איז אַ זאך

דאָרפֿסט עס אויסגעפֿינען,

ס'איז אַ שיינער חלום גאר —

דאָרפֿסט אים שפינען שפינען.

משה'לע:

כ'הער די שיינקייט זינגט מיט מיר

אין טיפֿער נאָכטן בלויקייט

שמענדיג זינגט זי נאָר מיט מיר

ערגיץ וואו אין אַ ווייטקייט.

דריטע שרייטעלע:

איך בין דער עכאָ פֿון דיין קלאַנג

זינג איך דייע לידער,

שמענדיג זינג איך מיט מיט דיר

הערסט מיר ווידער ווידער.

משה'לע:

דאָן זינג איך איצט פֿאַר דיר מיין ליד

זינג, אָה זינג, צוזאַמען

פֿלי מיט מיר איבער באָרג און מאָל

דורך וועלדער, שטעט און ים'ען.

משה'לע:

בלייב איך דא מיט אייך,
וועל איך די שיינקייט זוכן,
וועל איך דא מיין חלום שפינען,
וועל איך מיינע לידער זינגען,
וועל איך בלומען רייסן,
קראנצן פלעכטן,
דא נאך דא אין חלום לאנד
אין כשוף לאנד.

אלע: בלייבזשע משה'לע מיט אונז
וועסטו אונזער פירער זיין,
וועסטו אונזער זינגער זיין.

זינגט זיך וואו א פויגעלע אין וואלד הערט זיך משה'לע אין זינגט ער:

משה'לע: (זינגט)

פויגעלע, פויגעלע זינג מיר דיין לידעלע
זינג מיר אין ווער קיינמאל מיר
זינג מיר פון וועלטאלאך,
הימלישע צעלטאלאך,
זינג מיר אה זינג מיר דאס ליד.

אלע: (ביז)

משה'לע:

פויגעלע, פויגעלע זינג מיר דיין לידעלע
זינג מיר פון וועלדערע דארט,
זינג מיר פון נעסטאלאך,
ברידערלאך שוועסטערלאך,
זינג מיר פון וועלדעלע דארט.

אלע: (ביז)

משה'לע:

פויגעלע, פויגעלע זינג מיר דיין לידעלע,
זינג מיר דיין גאלדן-טראג לא,
מענטשטו זיין פויגעלע,
מענט איך זיין אינגעלע,
זינג מיר דיין גאלדן-טראג לא...

אלע: (ביז)

פארהאנג.

צווייטעם בילד.

ביים ברעג פון א טייכעלע ויצט זיך דארט מאמעלע און שפיגלט זיך אין דעם.
מאמעלע: טייכעלע, טייכעלע,

האט אפשר משה'לע מיין ברידערל פון דיר געטרונקען,
האט אפשר משה'לע מיין ברידערל געשפיגלט זיך ווי איך
אצינד?

שווייגסטו טייכעלע און ענטפערסט נישט,
אמא פנים ווייסטו נישט?

פון ווייטנס הערט זיך פערסטע טריט. מאמעלע הערט זיך אין; עס ערשיינט
וואלד גייסט. רעדט:

וואלד גייסט: דו א קליינינקער וואס מוז?
מאמעלע: (שרעקדיג)

איך זוך מיין ברודער משה'לע!
האסט אפשר אים געזעהן דו זיידעניו;
די מאמע ביינקט,
דער טאטע ביינקט,
און איך ביינק אויך.

וואלד גייסט:

דיין ברודער משה'לע איז פריילאך דארט,
ער טאנצט און זינגט אין חלום לאנד.

מאמעלע: (מיט פרייד)

פון וואנען ווייסטו זיידעניו?
ווייז דעם וועג מיר זיידעניו,
פון וואנען קומסטו זיידעניו?

וואלד גייסט:

וועסטו דארט א גרויסן בארג,
גיי אהין און בלייב דארט שטיין,
דו זיך אפ;

שפעטער קלעטער דארט ארויף
קומסט אין א טאל אראפ.
בלייב דארט שטיין אין גרינעם טאל
קומען וועט א ווינטעלע
און דארט וואו ווינטעלע פארשווינדט,
דארטן זאלסטו גיין און גיין (אפ).

מאטעלע: (קוקט זיך ארום)

נישטאָ דער זיידע מער נישטאָ
וועל איך גיין צום באַרג און גיין,
וועל איך דאַרמין בלייבן שטיין
וואַרמין אויף דעם ווינטעלע.
ווינטעס וואו פאַרשוואונדן ווייט
וועל איך גיין און גיין און גיין,
וועל איך פֿרעגן דאָ און דאַרמין,
וועל איך רופֿן העכער הויך —
משה'לע!
משה'לע!

קום אַהיים דו משה'לע!

קומען פֿון אונטער די קוסטן וואָלד נימפֿן אַרויס, מאַנצן זיי פֿאַר מאטעלען
דעם בלומען מאַנץ; שטייט מאטעלע פֿאַרגאָסעט. ענדיגט זיך דער מאַנץ. אַלע
זעצן זיך אין ראָד בלייבט מאטעלע אין מיטן פֿרעגט זיך מאטעלע ביי זיי.

מאטעלע:

איז דאָ דאָס לאַנד, דאָס חלום לאַנד?
זאָגט מיר, וואו איז חלום לאַנד?
זאָגט מיר, וואו איז, משה'לע, וואו איז?
ערשטע נימפֿע:
דו ביזט אויף וועג צו חלום לאַנד,
דער וועג איז נאָנט און שמענדיג ווייט —
אפֿשר דאָ און אפֿשר דאַרמין...
בלייב מיט אונז און זינג מיט אונז,
בלייב מיט אונז און מאַנץ מיט אונז,
וועט דאָ זיין חלום לאַנד.
צווייטע נימפֿע:

דאָס חלום לאַנד איז ווייט און נאָנט —
אפֿשר דאָ און אפֿשר דאַרמין...
בלייבסטו דאָ איז דאָ דאָס לאַנד,
גייעסטו דאַרמין, איז דאַרמין דאָס לאַנד.
דריטע נימפֿע:

דאַרמין וואו זינגער זינגען שיין,
איז חלום לאַנד,
דאַרמין וואו בלומען רופֿטן בלויז

איז חלום לאַנד.
דאַרמין וואו שפינסט אַ חלום ארום
איז חלום לאַנד.
פֿערטע נימפֿע:
בלייבזשע דאָ און זינג מיט אונז,
אין חלום לאַנד,
שמענדיג לעבן שמענדיג פֿריי,
אין חלום לאַנד.
נישט געקריגט זיך שמענדיג שאַ,
אין חלום לאַנד.
פֿינפטע נימפֿע:

וועסטו האָבן וילבער קלאַנג,
נאָלדן קלאַנג,
ליד און מאַנץ,
מאָרגן טוי,
לעבן פֿריש,
לעבן ניי,
אין חלום לאַנד.

מאטעלע:

ווייסט איר נישט דעם וועג אַהין?
קענט איר נישט דעם הויכן באַרג?
ווייסט איר נישט פֿון גרינעם מאָל?
קענט איר נישט דאָס ווינטעלע?

לאַכן אַלע אַרויס אין אַ היליכגן געלעכטער, לויפֿן אין אַ ווייטקייט אָם, הערט
פֿון ווייט זיך אַ געזאָגט פֿון די שרייטאלאך מיט משה'לע אין פֿאַרויס
מיט בלומען און בלעטער — זינגען זיי:

אַלע: קומען מיר פֿון ווייטן וועג,
מאָנצן מיר און זינגען מיר,
מראַ לאַ לאַ,
מראַ לאַ לאַ,
זינגען מיר.
האַקן מיר מיט העקאלאך,
שפיינדאלאך און שמעקאלאך,
אַ שטיקל דאָ,
אַ שטיקל דאַרמין,

בוים זיך אויס א הייזעלע,
וואוינט זיך יענער,
וואוינט זיך דער,
אין הייזעלע.
האק ושע האק ושע העקעלע,
בוי ושע בוי דאס הייזעלע,
א שפיינדעלע,
א שטעקעלע,
וואקסט זיך אויס א שטיבעלע,
גרייכט זיך אויס א גריבעלע,
וואוינט זיך יענער,
וואוינט זיך דער,
אין הייזעלע.

האבן זיי מאטעלען א דערשראקענעם דערווען האט דער ערשטער
שרייטעלע אים געפֿרעגט:

ערשטער: ווכסטו עפעס דא אין וואלד?
מאטעלע: (קוקט אויף משה'לען וועלכער דערקענט אים ניט)
איך זוך מיין ברודער משה'לע (צו אים)
משה'לע: ...? דערקענסט מיר ניט,
דיין ברודער מאטעלע!
די מאמע ביינקט,
דער טאטע ביינקט;
קום אהיים דו משה'לע.

(פאלט משה'לע צו מאטעלען נעכט אים ארום.)

משה'לע: דו ביזט מיט מיר אין חלום לאנד!
מאטעלע: אין חלום לאנד?
משה'לע: דא ווינען אלע ברודערלאך!
מאטעלע: ברודערלאך?
משה'לע: דא ווינען אלע לידאלאך!
מאטעלע: לידאלאך? ...

פארשוואונדן איינציקוויי די שרייטאלאך; פארשוואונדנדיק ווארפן זיי אויף ביידע ברי-
דערלאך בלומאלאך און בלעטאלאך. גייט דער טאג זיך דא פארביי; קומט די נאכט מיט
בלויזען שוין; פארשוואונדן וואו די ברודערלאך, קומען נימפן פון אונטער בוימאלאך
וינען דאס ליד פון אונטערגאנג פון גאלדן זון, ווערט געזאגט שטילער שטיל,
פאהראנג.

די רעכט אויף איבערצודרוקן פאַרבעהאלט דער אומאַר פאַר זיך.

אײפֿשירן „אין חלום לאַנד“ איז בלויז ערלויבט שולן.